

[Bjørn Elmquist]

tet længe nok, kan man sige, og det kan undre, at det ikke er sket før. Vi er kommet bagud i forhold til andre nordiske lande og mange andre lande omkring os, så lad os nu få det klaret!

Til vores undervisningsminister vil jeg sige, at det er ikke kun de retspolitiske ordførere, der er samlet her; der er også en enkelt forskningspolitisk ordfører, nemlig mig selv, og jeg synes egentlig ikke, at dette disharmonerer så voldsomt med det, vi har været inde på om sektorforskningen. Men vi kan da prøve at vende det nærmere i retsudvalget, når nu vi kommer dertil, og kan også dér få ministerens uddybning af de betragtninger, han var inde på her på talerstolen, for det er da selvfølgelig ikke smart, hvis vi laver noget med den ene hånd og noget andet med den anden hånd, og hvis vi opretter noget her, som ministeren ser som værende et tilbageskridt i forhold til det, vi ellers vil på det forskningspolitiske område.

Men som sagt, som udgangspunkt har det ikke været min opfattelse, at det forholdt sig sådan.

Jeg vil meget gerne takke ministeren for den positive modtagelse, forslaget har fået, og som han gav udtryk for på regeringens vegne. Det kommer selvfølgelig heller ikke som den helt store overraskelse. Jeg synes, det passer fint i den timing, som ministeren har valgt i andre sammenhænge, og her tænker jeg på det forslag, som udenrigsministeren fremsatte i Wien, da man i efteråret tog hul på endnu en omgang forhandlinger i forbindelse med samarbejds- og sikkerhedskonferencen i Europa.

Der har været talt om en semipermanent konference i Danmark. Det ville være fint, om det blev til noget, men det er jo ikke sikkert, at andre vil acceptere det forslag. Bliver det til noget, passer det fint med vores initiativ her. Bliver det ikke til noget, kan vi sige, at så er vores initiativ så meget mere nødvendigt at få gennemført.

En anden speciel ting, som man kunne forestille sig kunne passe godt ind i dette forslag, er, at vi i Danmark har centret for torturofre, behandlingen af torturofre. Man kunne forestille sig, at man kunne finde frem til en meget tjenlig forskningsopgave på dette område.

I det hele taget håber jeg også, at man på lidt længere sigt når til en samordning af de

aktiviteter, man har på menneskerettighedsområdet og på forskningens område mellem de nordiske lande, og jeg forstår på de folk fra universiteterne, som har været med til at lave dette, og som jeg også gerne vil takke for en god og effektiv indsats, at man forestiller sig en form for arbejdsdeling, sådan at vi kan kaste os over nogle af de emner, som man specielt fra dansk side har forudsætninger for at klare.

I øvrigt vil det være rigtigt, at forskerne selv finder frem til deres forskningsopgaver. Det skal ikke være noget politisk diktat. Også af den grund tillægger jeg det meget stor vægt, at så at sige hele Folketinget står bag dette forslag.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal som den foregående ordfører tilslutte mig beslutningsforslaget og samtidig sige tak til de initiativtagere med tilknytning til universiteterne, der har været med i udarbejdelsen af forslaget. Det har været overordentlig glædeligt, at man på et forholdsvis tidligt tidspunkt har inddraget de politiske partier i diskussionen om udformningen af menneskerettighedscenteret, udformningen af vedtægter osv., sådan at man har haft en god og fornuftig information til os, der nu skal træffe beslutning om forslagets videre skæbne.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at det ikke er for tidligt, vi har fået det her, og det siger samtidig, at det ikke kan gå hurtigt nok med at få dette center til at fungere.

Det ville nok ved en sådan lejlighed virke lidt ejendommeligt, at der ikke blev sagt noget mere principielt om menneskerettighederne. Det er vel nok også tilladeligt at benytte lejligheden for mit vedkommende, som hr. Per Stig Møller har gjort det, til at komme med et par mere generelle betragtninger over, hvad menneskerettighederne er, deres oprindelse, og også noget om, hvordan menneskerettighedssituationen er, set her i landet.

Ordet menneskeret fortæller os om et begreb, der knytter an til ideer om en international verdensorden, der er i stand til at sikre den enkelte bestemte menneskerettigheder, ikke en verdensorden, der er knyttet til politi og militær, men en verdensorden, der er knyttet til et sæt moralske normer, som har en så stærk karakter, at de er i stand til at